

Prozatímní vydání

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

13. června 2019(*)

„Řízení o předběžné otázce – Da z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – články 9 a 10 – Osoba povinná k dani – Ekonomická činnost vykonávaná ‚samostatně‘ – Pojem – činnost řídícího nadace“

Ve věci C-420/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Gerechtshof 's- Hertogenbosch (odvolací soud v Hertogenboschi, Nizozemsko) ze dne 21. června 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 26. června 2018, v řízení

IO

proti

Inspecteur van de rijksbelastingdienst,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení: A. Arabadžev, předseda senátu, T. von Danwitz, C. Vajda, P. G. Xuereb a A. Kumin (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za IO J. L. Dellemanem,
- za nizozemskou vládu M. Bulterman a J. M. Hoogveldem, jako zmocněnci,
- za švédskou vládu A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg a H. Eklinder, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi J. Jokubauskaitė a P. Vanden Heedem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout vč bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 9 a 10 směrnice Rady

2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daní z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi IO a Inspecteur van de rijksbelastingdienst (Inspektor orgánu finanční správy, Nizozemsko) ve věci povinnosti dotyčné osoby k dani z přidané hodnoty (DPH) v jejím postavení členů dozorčí rady nadace.

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 9 odst. 1 směrnice o DPH stanoví:

„Osobou povinnou k dani se rozumí jakákoliv osoba, která na jakémkoli místě vykonává samostatnou ekonomickou činnost, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti.

„Ekonomickou činností se rozumí veškerá činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně těžební činnosti, zemědělské výroby a výkonu svobodných a jiných obdobných povolání. Za ekonomickou činnost se považuje zejména využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj.“

4 Článek 10 této směrnice stanoví:

„Podmínka, aby byla ekonomická činnost vykonávána ‚samostatně‘, jak stanoveno v čl. 9 odst. 1, vylučuje ze systému DPH zaměstnavatele a další osoby, váže-li je k zaměstnavateli pracovní smlouva nebo jiný právní svazek, který zakládá vztah zaměstnavatele a zaměstnavatele v oblasti pracovních podmínek a odměňování zaměstnavatele a odpovědnosti zaměstnavatele.“

Nizozemské právo

5 Článek 7 Wet op de omzetbelasting 1968 (zákon z roku 1968 o dani z obrátu) stanoví:

„1. Podnikatelem je každá osoba, která samostatně vykonává ekonomickou činnost.

2. Podnikáním ve smyslu tohoto zákona se rovněž rozumí:

a) výkon povolání;

[...]

Spor v převodním řízení a předběžná otázka

6 Žalobce IO je členem dozorčí rady nadace, jejíž hlavní činnost spočívá v poskytování trvalého ubytování lidem v nouzi.

7 Stanovy této nadace uvádí, že tato dozorčí rada se skládá minimálně z pěti a nejvýše z deseti členů jmenovaných na funkční období čtyř let. Osoba, která s nadací uzavřela pracovní smlouvu, nesmí být členem dozorčí rady. Výkon funkce členů dozorčí rady lze pozastavit nebo lze členy dozorčí rady odvolat z funkce pro nedbalost při výkonu funkce nebo z jiných závažných důvodů rozhodnutím téže dozorčí rady přijatým tříčtvrtinovou většinou hlasů odevzdaných nejméně třemi čtvrtinami jejích členů, pokud jsou z hlasování vyloučeni členové, o nichž se hlasuje.

8 Pravomoci dozorčí rady uvedené nadace zahrnují zejména jmenování členů řídicího orgánu, pozastavení výkonu funkce těchto členů a jejich odvolání z funkce, jakož i stanovení jejich

pracovních podmínek, pozastavení výkonu rozhodnutí tohoto orgánu, poskytování poradenství auditnímu orgánu, schvalování roční účetní závěrky, jmenování členů dozorčí rady, pozastavení výkonu funkce členů dozorčí rady a jejich odvolání z funkce, jakož i stanovení paušální odměny členů dozorčí rady.

9 Jakkoli je dotyčná nadace zastoupena ze soudního a mimosoudního hlediska svým řídicím orgánem, v případě konfliktu zájmů mezi řídicím orgánem nebo jeho členem a nadací je zastupování nadace zajišťováno předsedou dozorčí rady společně s jejím jedním členem nebo více členy. Kromě toho v případě, že dojde k situaci, kdy řídicí orgán není schopen plnit funkci, bude řízení nadace zajišťováno její dozorčí radou až do okamžiku jmenování nového řídicího orgánu.

10 Pokud jde o úkoly uvedené dozorčí rady, článek 18 stanov dotyčné nadace stanoví:

„1. Úkolem dozorčí rady je kontrola strategie řídicího orgánu a kontrola celkové správy nadace a podniku s ní spojeného. Členové dozorčí rady plní své povinnosti bez příkazů osoby, která je navrhla, a nezávisle na zvláštních zájmech podniku. Je poradním orgánem řídicího orgánu. Členové dozorčí rady se při plnění svých úkolů zaměřují na zájmy nadace a podniku s ní spojeného.

2. Dozorčí rada není povinna zdůvodnit své jednání řídicímu orgánu.

3. Dozorčí rada informuje navenek o své činnosti podáváním zpráv o činnosti ve výroční zprávě.

4. Dozorčí rada upraví své jednací postupy v jednacím řádu, který nesmí být v rozporu se zákonem nebo těmito stanovami.“

11 Žalobce IO pobírá za činnost člena dozorčí rady dotyčné nadace odměnu ve výši 14 912 eur hrubého ročně, která podléhá dani z příjmu ze závislé pracovní činnosti. Tato odměna byla určena dozorčí radou na základě pravidel stanovených Wet Normering Bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector (zákon o úpravě odměňování vysokých úředníků ve veřejném a kvaziveřejném odvětví) a nezávisí na účasti dotyčné osoby na zasedáních nebo skutečně odpracovaných hodinách.

12 Kromě toho je IO rovněž zamětnán jako obecní úředník. Jeho funkce člena uvedené dozorčí rady nijak nesouvisí s obcí, která ho zamětnává, takže nevystává otázka případného střetu zájmů.

13 Až do 1. ledna 2013 nebyl IO považován za osobu povinnou k DPH z důvodu jeho funkce člena dozorčí rady uvedené nadace, a to schvalovacím rozhodnutím Staatssecretaris van Financiën (státní tajemník pro finance, Nizozemsko) ze dne 5. října 2006. Toto rozhodnutí však bylo zrušeno jeho autorem.

14 Dne 8. července 2014 podal IO v souvislosti s jeho funkcí člena dozorčí rady přiznání k DPH ve výši 782 eur za období od 1. dubna do 30. června 2014 a tuto částku uhradil. Dopisem ze dne 9. července 2014 však podal proti této dani opravný prostředek, který byl rozhodnutím správcem daní zamítnut. Žaloba podaná IO proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem rechtbank Zeeland-West-Brabant (soud Zeeland-West-Brabant, Nizozemsko) jako neopodstatněná.

15 Žalobce IO se proti tomuto rozsudku odvolal ke Gerechtshof 's-Hertogenbosch (odvolací soud v Hertogenboschi, Nizozemsko). Tento soud upřesňuje, že účastníci sporu, který mu byl předložen, se rozcházejí v otázce, zda IO musí být z důvodu činnosti člena dotyčné dozorčí rady

považován za „podnikatele“ ve smyslu § 7 zákona z roku 1968 o dani z obrátu a za „osobu povinnou k dani“ ve smyslu § 9 a 10 směrnice o DPH. V tomto ohledu není zpochybováno, že dotyčná osoba, jakožto člen této dozorčí rady, se trvale účastní ekonomického života, a vykonává proto ekonomickou činnost. Účastníci řízení se však rozcházejí v otázce, zda je tato činnost vykonávána „samostatně“.

16 Podle *Gerechtshof 's-Hertogenbosch* (odvolací soud v Hertogenboschi) hovoří ve prospěch neexistence „samostatného“ výkonu ekonomické činnosti IO především následující skutečnosti:

- členové dozorčí rady dotyčné nadace jsou do funkce jmenováni dozorčí radou, jejich funkce je pozastavována dozorčí radou a jsou z funkce dozorčí radou odvoláváni;
- tato dozorčí rada stanoví paušální odměnu svých členů, přičemž tato odměna nezávisí na jejich účasti na zasedání nebo na skutečně odpracovaných hodinách, a
- člen uvedené dozorčí rady není oprávněn vykonávat pravomoci své vlastní dozorčí rady samostatně, takže nejedná svým jménem, na svůj účet a odpovědnost, ale na účet a odpovědnost téže dozorčí rady.

17 Ve prospěch takového výkonu naopak podle tohoto soudu hovoří následující skutečnosti:

- osoba, která s příslušnou nadací uzavřela pracovní smlouvu, nemůže být členem dozorčí rady;
- aťkoli dozorčí rada jmenuje své členy, výsledkem jmenování je uzavření smlouvy o poskytování služeb mezi uvedenou nadací a dotyčným členem, jelikož pouze dotyčný člen jakožto právnická osoba může takovou smlouvu uzavřít;
- při uzavření této smlouvy se táž nadace, pokud jde o pracovní podmínky a odměňování, nemůže odchýlit od ustanovení přijatých v tomto ohledu její dozorčí radou a nenese navíc odpovědnost běžného zaměstnavatele, a
- členové dozorčí rady dotyčné nadace jsou v rámci této rady nezávislí a musí jednat kriticky vůči ostatním členům této rady a řídicímu orgánu této nadace.

18 Uvedený soud z toho vyvozuje, že člen dozorčí rady uvedené nadace je v oblasti pracovních podmínek a odměňování ve vztahu podřízenosti vůči této dozorčí radě, přestože zde neexistuje žádný vztah zaměstnance a zaměstnavatele mezi tímto členem a uvedenou dozorčí radou ani mezi ním a dotyčnou nadací. Přiklání se tudíž k závěru, že v projednávaném případě není dotčena ekonomická činnost v původním řízení vykonávána samostatně, a že tedy IO není možné považovat za „osobu povinnou k dani“.

19 Avšak vzhledem k pochybnostem o výkladu směrnice o DPH rozhodl *Gerechtshof 's-Hertogenbosch* (odvolací soud v Hertogenboschi) řízení přerušit a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Vykonává člen dozorčí rady nadace, který je v oblasti svých pracovních podmínek a odměňování podřízen uvedenému dozorčí radě, ale který jinak není ani vůči dozorčí radě ani vůči nadaci ve vztahu podřízenosti, samostatně ekonomickou činnost ve smyslu § 9 a 10 směrnice o DPH?“

K předběžné otázce

20 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda články 9 a 10 směrnice o DPH musí být vykládány v tom smyslu, že takový člen dozorčí rady nadace, jako je žalobce v původním řízení,

vykonává ekonomickou činnost samostatně ve smyslu těchto ustanovení, a musí být proto považován za osobu povinnou k dani z přidané hodnoty.

21 Aby bylo možné odpovědět na tuto otázku, je třeba připomenout, že za osobu povinnou k dani je považována jakákoliv osoba, která samostatně vykonává některou z ekonomických činností uvedených v čl. 9 odst. 1 druhém pododstavci směrnice o DPH, především jakoukoliv činnost poskytovatele služeb. Výrazy použité v tomto ustanovení vymezují pojem „osoba povinná k dani“ širokým způsobem založeným na samostatnosti při výkonu ekonomické činnosti v tom smyslu, že všechny osoby, které objektivně splňují kritéria uvedená v tomto ustanovení, jsou považovány za osoby povinné k DPH (rozsudek ze dne 12. října 2016, Nigl a další, C-340/15, EU:C:2016:764, bod 27, jakož i citovaná judikatura).

22 V tomto ohledu článek 10 směrnice o DPH upřesňuje, že podmínka, aby byla ekonomická činnost vykonávána samostatně, vylučuje ze systému zdanění zaměstnance a další osoby, váže-li je k zaměstnavateli pracovní smlouva nebo jiný právní svazek, který zakládá vztah zaměstnavatele a zaměstnance v oblasti pracovních podmínek a odměňování zaměstnance a odpovědnosti zaměstnavatele.

23 Je proto nezbytné přezkoumat, zda činnost řídna dozorčí rady nadace, jako je činnost vykonávaná žalobcem v povodním řízení, má být považována za „ekonomickou“, a pokud ano, zda je vykonávána „samostatně“.

K „ekonomické“ povaze činnosti

24 V projednávaném případě, aniž by to bylo zpochybováno ústníky povodního řízení, musí být taková činnost, jako je dotčená činnost, považována za „ekonomickou“, protože má pravidelný charakter a je vykonávána za odměnu pro toho, kdo ji uskutečňuje (rozsudek ze dne 13. června 2018, Polfarmex, C-421/17, EU:C:2018:432, bod 38 a citovaná judikatura).

25 Za výkon své činnosti řídna dozorčí rady dotčené nadace dostává žalobce v povodním řízení odměnu ve výši 14 912 eur hrubého ročně. V tomto ohledu je okolnost, že je tato odměna stanovena nikoliv v závislosti na jednotlivých plněních, ale paušálně a na ročním základě, irelevantní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. února 2018, Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft., C-182/17, EU:C:2018:91, bod 37 a citovaná judikatura).

26 Kromě toho, jelikož byla tato odměna určena se zohledněním pravidel stanovených zákonem o úpravě odměňování vysokých úředníků ve veřejném a kvaziveřejném odvětví, podmínky, za kterých žalobce v povodním řízení poskytuje dotčené služby, odpovídají podmínkám, za kterých je tento typ služby obvykle vykonáván (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. května 2016, Geemente Borsele a Staatssecretaris van Financiën, C-520/14, EU:C:2016:334, body 29 a 30).

27 Kromě toho, jak vyplývá ze stanov dotčené nadace, členové její dozorčí rady jsou jmenováni na funkční období čtyř let, což z dosahovaného příjmu činí pravidelný příjem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. června 2016, Lajvér, C-263/15, EU:C:2016:392, bod 33).

28 Naproti tomu nelze přijmout postoj švédské vlády, podle něhož okolnost, že člen dozorčí rady vykonává pouze jednu funkci nebo několik obecných funkcí, nepostačuje sama o sobě k újinnému závěru, že se jedná o činnost, jejímž cílem je pravidelný příjem. Podle této vlády je v tomto ohledu nezbytné, aby dotčená osoba podnikala aktivní kroky k dosahování příjmu ve formě odměny za poskytnuté služby, a aby tedy byla činnost vykonávána obchodním způsobem.

29 I když je pravda, že Soudní dvůr rozhodl, pokud jde o daňové zacházení s prodeji pozemků

v rámci soukromého prodeje, že pouhý výkon vlastnického práva jeho nositelem nemůže být sám o sobě považován za ekonomickou činnost, avšak tak tomu není, pokud dotyčná osoba podnikne aktivní kroky k obchodnímu prodeji nemovitosti (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. září 2011, Šaby a další, C-180/10 a C-181/10, EU:C:2011:589, body 36 až 39, a ze dne 9. července 2015, Trgovina Prizma, C-331/14, EU:C:2015:456, body 23 a 24, jakož i, pokud jde o aktivní kroky v odvětví lesnictví, rozsudek z 19. července 2012, Rudihs, C-263/11, EU:C:2012:497, bod 36), je třeba poukázat na to, že nejenže se tato judikatura specificky týká daného zacházení s prodeji pozemků v rámci soukromého prodeje, ale že z ní v každém případě nelze vyvodit, že skutečnost, že jsou podniknuty takové kroky, představuje podmínku pro to, aby bylo možné takovou činnost považovat za vykonávanou s cílem dosahovat pravidelného příjmu, a bylo tedy možné ji považovat za „ekonomickou“.

30 Vyplývá z toho, že ekonomická povaha činnosti řídící rady nadace, jako je činnost dotčená v povodním řízení, nemůže být zpochybněna skutečností, že tento řídící plní pouze jeden úkol, pokud má tato činnost trvalou povahu a je vykonávána za úplatu.

31 Kromě toho v rozsahu, v němž švédská vláda rovněž v této souvislosti uvádí, že cílem činnosti spočívající v plnění jednoho úkolu nebo několika sporadických úkolů řídící rady není trvalý prodej služeb, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora má pojem „ekonomická činnost“ objektivní povahu, a to v tom smyslu, že tato činnost je posuzována sama o sobě bez ohledu na svůj účel nebo výsledky (rozsudek ze dne 5. července 2018, Marle Participations, C-320/17, EU:C:2018:537, bod 22 a citovaná judikatura).

K nezávislému výkonu činnosti

32 Pokud jde o otázku, zda musí být taková činnost, jako je činnost dotčená v povodním řízení, považována za činnost vykonávanou „samostatně“, je třeba nejprve posoudit, zda je osoba, jako je žalobce v povodním řízení, vyloučena ze zdanění na základě článku 10 směrnice o DPH jakožto zaměstnanec nebo jiná osoba vázaná k zaměstnavateli pracovní smlouvou nebo jiným právním svazkem, který zakládá vztah zaměstnavatele a zaměstnance v oblasti pracovních podmínek a odměňování zaměstnance a odpovědnosti zaměstnavatele.

33 V tomto ohledu je třeba zaprvé poukázat na to, že v projednávaném případě nelze na žalobce nahlížet jako na zaměstnance. Ažkoli je pravda, že podle předkládajícího soudu, podléhá jeho odměna dani z „z příjmu ze závislé činnosti“, předkládající soud uvádí, že v kontextu věci v povodním řízení se jedná o právní fikci, kdy vztah mezi řídícím dozorní rady právnické osoby a této právnické osoby je posuzován jako „závislá činnost“, přestože pokud jde o řídící takové rady, nejsou splněna kritéria charakterizující závislou činnost.

34 Zadruhé podle předkládajícího soudu žalobce v povodním řízení nevykonává svou činnost na základě pracovní smlouvy, ale na základě smlouvy o poskytování služeb.

35 Pokud jde zatím o přezkum jiného právního svazku zakládajícího vztah zaměstnavatele a zaměstnance v oblasti pracovních podmínek a odměňování, jakož i odpovědnosti zaměstnavatele, je třeba uinit závěr, že vztah zaměstnavatele a zaměstnance v oblasti pracovních podmínek neexistuje, jelikož zaprvé řídící takové dozorní rady nejsou vázáni pokyny řídícího orgánu dotčené nadace, zejména pokud upravují způsob výkonu jejich činnosti. Otázkou se tedy, že řídící uvedené dozorní rady budou provádět nezávislou kontrolu strategie řídícího orgánu a celkové správy této nadace, přičemž tato dohledová funkce není slučitelná se vztahem podřízenosti.

36 Dále podle údajů uvedených v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, přestože dozorní rada stanoví své jednací postupy v jednacím řádu, tato rada nemá pravomoc stanovit svým

členům pravidla ohledně způsobu, jakým tyto členové individuálně vykonávají funkci. Podle těchto údajů jsou členové uvedené dozorčí rady v rámci ní nezávislí a musí vzhledem k ostatním členům jednat kriticky.

37 Jelikož neexistuje vztah zaměstnavatele a zaměstnance v oblasti pracovních podmínek, nejsou členové takové dozorčí rady vázáni jiným právním svazkem, který by zakládal vztah zaměstnavatele a zaměstnance ve smyslu článku 10 směrnice o DPH. S ohledem na čl. 9 této směrnice je proto třeba zadruhé posoudit, zda taková činnost, jako je činnost dotčená v původním řízení, musí být považována za činnost vykonávanou samostatně.

38 V tomto ohledu z judikatury Soudního dvora, která se týká článku 9, vyplývá, že pro určení, zda osoba vykonává ekonomickou činnost samostatně, je třeba zjistit, zda existuje vztah podřízenosti při výkonu této činnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. září 2015, Gmina Wrocław, C-276/14, EU:C:2015:635, body 33 a 36, jakož i citovaná judikatura).

39 Za účelem posouzení tohoto vztahu podřízenosti je tedy třeba ověřit, zda dotyčná osoba vykonává činnost svým jménem, na svůj účet a svou odpovědnost, jakož i to, zda tato osoba nese ekonomické riziko spojené s výkonem této činnosti. Pro účely konstatování existence samostatné činnosti tedy Soudní dvůr zohlednil neexistenci vztahu hierarchické podřízenosti, jakož i skutečnost, že dotyčná osoba jedná na svůj účet a svou odpovědnost, svobodně si určuje podmínky výkonu své práce a sama přijímá honoráře tvořící její příjem (rozsudek ze dne 29. září 2015, Gmina Wrocław, C-276/14, EU:C:2015:635, bod 34 a citovaná judikatura).

40 Jak bylo uvedeno v bodech 35 a 36 tohoto rozsudku, postavení člena dozorčí rady nadace, jako je žalobce v původním řízení, se vyznačuje neexistencí vztahu hierarchické podřízenosti řídicího orgánu této nadace a touto dozorčí radou, pokud jde o výkon činnosti člena uvedené dozorčí rady.

41 Nicméně podle předkládajícího soudu žalobce v původním řízení při výkonu funkce člena dozorčí rady nadace nejedná svým jménem, na svůj účet ani na svou odpovědnost. Jak vyplývá ze stanov této nadace, činnost člena této dozorčí rady spočívá v určitých případech v zastupování nadace, což znamená pravomoc zavazovat nadaci na této úrovni. Kromě toho předkládající soud upřesňuje, že členové uvedené dozorčí rady nemohou vykonávat pravomoci svěřené této radě samostatně a jednají na účet a odpovědnost téže rady. Je tedy zjevné, že členové dozorčí rady dané nadace nenesou samostatně ani odpovědnost vyplývající z aktů této rady přijatých v rámci zákonného zastupování nadace ani odpovědnost za škodu způsobenou těmito osobám při výkonu funkce, a tudíž že nejednají na svou odpovědnost (obdobně viz rozsudek ze dne 25. července 1991, Ayuntamiento de Sevilla, C-202/90, EU:C:1991:332, bod 15).

42 Kromě toho se situace takového člena dozorčí rady, jako je žalobce v původním řízení, vyznačuje, na rozdíl od podnikatele, neexistencí jakéhokoli ekonomického rizika vyplývajícího z vykonávané činnosti. Podle předkládajícího soudu totiž takový člen obdrží pevně stanovenou odměnu, která nezávisí na jeho účasti na zasedáních ani na jím skutečně odpracovaných hodinách. Navíc nedbalost, které se dopustí člen takové dozorčí rady při výkonu funkce, nemůže mít přímý vliv na jeho odměnu, jelikož podle stanov této nadace může taková nedbalost vést k odvolání tohoto člena z funkce pouze po dodržení zvláštního postupu.

43 Za osobu vykonávající samostatnou ekonomickou činnost ve smyslu článku 9 směrnice o DPH přitom nelze považovat osobu, která nenese takové ekonomické riziko (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 23. března 2006, FCE Bank, C-210/04, EU:C:2006:196, body 35 až 37; ze dne 18. října 2007, van der Steen, C-355/06, EU:C:2007:615, body 24 až 26, a ze dne 24. ledna 2019, Morgan Stanley & Co International, C-165/17, EU:C:2019:58, bod 35 jakož i citovaná judikatura).

44 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na předběžnou otázku odpovědět tak, že články 9 a 10 směrnice o DPH musí být vykládány v tom smyslu, že člen takový dozorčí rady nadace, jako je žalobce v předmětném řízení, který přestože není ve vztahu hierarchické podřízenosti vůči řídicímu orgánu této nadace ani není vázán takovým vztahem k dozorčí radou uvedené nadace při výkonu činnosti člena této rady, nejedná svým jménem, na svůj účet ani svou odpovědnost, ale jedná na účet a odpovědnost téže rady, a nenese navíc ekonomické riziko vyplývající ze své činnosti, nevykonává ekonomickou činnost samostatně, neboť pobírá pevnou výši odměny, která nezávisí na jeho účasti na zasedáních ani jím skutečně odpracovaných hodinách.

K nákladům řízení

45 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky předmětného řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Články 9 a 10 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daní z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že takový člen dozorčí rady nadace, jako je žalobce v předmětném řízení, který přestože není ve vztahu hierarchické podřízenosti vůči řídicímu orgánu této nadace ani není vázán takovým vztahem k dozorčí radou uvedené nadace při výkonu činnosti člena této rady, nejedná svým jménem, na svůj účet ani svou odpovědnost, ale jedná na účet a odpovědnost téže rady, a nenese navíc ekonomické riziko vyplývající ze své činnosti, nevykonává ekonomickou činnost samostatně, neboť pobírá pevnou výši odměny, která nezávisí na jeho účasti na zasedáních ani jím skutečně odpracovaných hodinách.

Podpisy.

* Jednací jazyk: nizozemština.